

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou ve věci

žalobce: **O. R. H., narozen, státní příslušnost**
t. č. pobytem
zastoupen advokátem JUDr. Petrem Navráilem,
sídlem Joštova 4, 602 00 Brno

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra České republiky,**
odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2018, č. j. OAM-201/ZA-ZA11-K03-PD1-2016,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á.**
- II. Žádnému z účastníků **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

1. Včas podanou žalobou se žalobce domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 3. 10. 2018, č. j. OAM-201/ZA-ZA11-K03-PD1-2016 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo rozhodnuto, že se podle § 53a odst. 4 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), žalobci doplňková ochrana neprodlužuje.
2. Dle napadeného rozhodnutí byla žalobci udělena doplňková ochrana ve smyslu § 14a zákona o azylu, jako jedna z forem mezinárodní ochrany na území České republiky, na dobu 24 měsíců, rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 6. 2016, č. j. OAM-201/ZA-ZA11-K08-2016, které nabylo právní moci dne 20. 6. 2016 (dále jen „rozhodnutí o udělení doplňkové ochrany“). K udělení doplňkové ochrany bylo přistoupeno z toho důvodu, že v probíhal takový ozbrojený konflikt, kdy v případě návratu žalobce do žalovaný nemohl zcela vyloučit závažné problémy, jejichž důsledky by bylo možné pokládat ve vztahu k žalobci za vážnou újmu podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Žalovaný při posuzování žádosti žalobce o prodloužení doplňkové ochrany vycházel především ze spisového materiálu k řízení ve věci mezinárodní ochrany, z protokolů o pohovorech k žádosti, a z informací, které shromáždil v průběhu správního řízení ohledně politické a bezpečnostní situace a stavu dodržování lidských práv v Konkrétně vycházel z Informace OAMP: Situace v zemi - Politická a bezpečnostní situace, vnitřně vysídlené osoby, návraty, současný vývoj ze dne 1. června 2018, Informace OAMP: Bezpečnostní a politická situace v zemi - stav: březen 2018 ze dne 6. března 2018, Výroční zprávy Amnesty International 2018 ze dne 22. února 2018, Výroční zprávy Human Rights Watch 2018 ze dne 18. ledna 2018, Zprávy Ministerstva zahraničních věcí Velké Británie o lidských právech a demokracii za rok 2016 - kapitola VI: prioritní země z hlediska lidských práv – Irák, ze dne 20. července 2017, Zprávy Freedom House - Svoboda ve světě 2018 z ledna 2018, Informace Úřadu Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR): Stanovisko UNHCR k návratům do ze dne 14. listopadu 2016, Informace ČTK: ohlásil konečnou porážku na svém území ze dne 9. 12. 2017 a Informace ČTK: Řadu měsíců po osvobození se stále pohřešuje 11.000 lidí ze dne 11. 3. 2018, Informace MZV ČR, č. j. 98835/2015-LPTP - Situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti, návrat do vlasti po dlouhodobém pobytu v zahraničí ze dne 23. června 2015. Podle žalovaného se země původu žalobce již nenachází v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, a ačkoliv je žalobce civilista, nehrozí mu již vážné a individuální ohrožení života nebo tělesné integrity z důvodu svévolného (nerozlišujícího) násilí.
3. Žalobce v žalobě namítá porušení ustanovení zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“), zejména pak ust. §§ 3, 50 a 68 s tím, že si žalovaný neopatřil dostatečné podklady, nepřihlédl ke všem zjištěným okolnostem věci a své rozhodnutí dostatečně neodůvodnil. Nebyly naplněny podmínky pro aplikaci ust. § 53a ve spojení s § 17a zákona o azylu, přičemž podmínky § 14a žalobce splňuje. Žalobce je přesvědčen, že nadále nepříznivá bezpečnostní situace v Iráku je důvodem pro prodloužení jeho doplňkové ochrany, která byla žalobci z tohoto důvodu udělena. Bezpečnostní situace je od doby opuštění země původu stále velmi nepříznivá, o čemž svědčí mimo jiné články zveřejněné na internetových zpravodajských serverech. Odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 3. 2009, č. j. 5 Azs 28/2008-68, obsahující rozsáhlý výklad k pojmu hrozby vážné újmy zakotvené v ust. § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Dle názoru žalobce žalovaný z dostupných zpráv o vyvodil nesprávný závěr o neexistenci ozbrojeného konfliktu v této zemi a poukázal na to, že použité zprávy shodně uvádějí dopady ozbrojeného konfliktu, zejména mezi vládními jednotkami a Žalobce poukázal na zprávy o zemi původu - zprávu Ministerstva zahraničí USA z dubna 2018, zprávu ČTK z března 2018, zprávu Generálního tajemníka OSN ze dne 17. 4. 2018 k bezpečnostní situaci v a stanoviska UNHCR k návratům do Iráku ze dne 14. 11. 2016,

ze kterých nelze jednoznačně dovodit, že by aktuální bezpečnostní situaci v Iráku nebylo možné kvalifikovat jako probíhající ozbrojený konflikt. Žalovaný tak činí pouze na základě toho, že premiér po dobytí vyhlásil definitivní porážku Doba, která uplynula od porážky je natolik krátká a bezpečnostní situace z toho titulu nepředvídatelná, že nelze vyloučit možnost, že by žalobce nebyl vystaven hrozbě vážné újmy ve smyslu § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Žalobce se proto domáhal, aby napadené rozhodnutí bylo zrušeno a věc byla žalovanému vrácena k dalšímu řízení.

4. Žalovaný považuje námitky žalobce za zcela neopodstatněné a odkazuje plně na správní spis, zejména na vlastní žádost o udělení azylu a výpovědi žalobce a na napadené rozhodnutí žalovaného, který postupoval plně v souladu se zákonem o azylu a jednotlivými ustanoveními správního řádu. Žalovaný s ohledem na jím shromážděné informace nepopírá, že v dochází i v současné době v omezené míře k bezpečnostním incidentům, ostatně jako v řadě dalších zemí (včetně např. států EU), zároveň však zdůrazňuje, že tyto incidenty se uskutečňují nahodile a ve zcela omezené míře jako důsledek terorismu, tj. nelze je posoudit jako celoplošně rozšířené a nerozlišující násilí, a na což se dle dostupných informací současná irácká vláda, po vítězství nad státem, zaměřuje. Žalobce se jinak zmínilo uzavření manželství s občankou České republiky, se kterou sdílí i společnou domácnost. Žalovaný k tomuto uvádí, že žalobcem sdělené nové skutečnosti, tj. uzavření manželství nelze posoudit jako relevantní důvod prodloužení udělené doplňkové ochrany, neboť pokud hodlá žalobce rozvíjet rodinný a soukromý život na území České republiky, je především na jeho osobě, aby si svůj pobytový status upravil dle zákona o pobytu cizinců, nikoli dle zákona o azylu, neboť právě institut zákona o pobytu cizinců na území České republiky, totiž primárně chrání právo na rodinný a soukromý život apod. Jak z uvedeného vyplývá, má žalovaný za to, že se při posuzování žádosti žalobce o prodloužení jemu udělené doplňkové ochrany nedopustil žádné nezákonnosti. Napadené rozhodnutí bylo dle názoru žalovaného vydáno v souladu se zákonem o azylu a správním řádem a navrhl zamítnutí žaloby.

Posouzení věci krajským soudem

Žaloba není důvodná.

5. Krajský soud v první řadě zkoumal, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž v této souvislosti shledal, že žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“), ve lhůtě stanovené ust. § 32 odst. 1 zákona o azylu, a rovněž se jedná o žalobu přípustnou.
6. Soud ve věci rozhodl v souladu s ust. § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (nevyjádřili svůj výslovný nesouhlas s tímto postupem) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
7. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013, o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice) a dospěl k závěru, že žaloba **není důvodná**.
8. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu žalovaného vzal v daném případě krajský soud za prokázané, že žalobci byla rozhodnutím žalovaného ze dne 9. 6. 2016, č. j. OAM-201/ZA-ZA11-K08-2016, udělena doplňková ochrana na dobu 24

měsíců ve smyslu § 14a zákona o azylu, neboť v zemi původu žalobce probíhal takový ozbrojený konflikt, kdy v případě jeho návratu do Iráku nemohl žalovaný zcela vyloučit závažné problémy, jejichž důsledky by bylo možné pokládat ve vztahu k žalobci za vážnou újmu podle § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu. Dne 11. 4. 2018 podal žalobce žádost o prodloužení doplňkové ochrany, a to z důvodu, že Irák není bezpečná země. K žádosti dále uvedl, že v jsou výbuchy na denním pořádku, bezpečnostní složky nejsou schopny udržet pořádek nebo ochránit lidi před nebezpečím a jsou tam teroristické skupiny. Sestru mu zabili dne 7. 6. 2016, když jí do domu hodili bombu. Žalobce je, v, kde žije a který je většinou šiiitský, má problémy. Dle žalobce je každý, kdo není šíita, je v ohrožení na životě. Potvrdil, že se zkoušel přestěhovat do míst s většinovou sunnitskou populací, bydlel ve městě, ale měl problémy se státními bezpečnostními složkami. Cokoliv, co se stalo, např. výbuch či atentát, byli obviněni sunniti. Osobně žalobce nebyl bezpečnostními složkami z ničeho obviněn. Měl problémy s vydáním pasu, neboť úředníci jsou šíité a on má, které musel sám do počítače napsat, neboť je pro úředníky nečisté. Uvedl, že se do vracejí pouze šíité, je to jejich stát a bezpečnostní složky je chrání. Žalobce se dozvěděl o klukovi, který s ním byl v, že jej po dvou dnech po návratu do zabili. Žalobce se obává šíitů pracujících v bezpečnostních službách. O situaci, kdy byl unesen a osvobozen armádou nechtěl mluvit. V má nevlastního otce, zbytek rodiny žije v V roce 2017 se oženil s českou občankou, se kterou sdílí společnou domácnost. Pracuje jako kuchař v Uherském Hradišti.

9. Součástí správního spisu žalovaného jsou i zprávy o zemi původu žalobce, a to:

- informace Ministerstva zahraničních věcí ČR, č. j. 98835/2015-LPTP ze dne 23. 6. 2015, týkající se situace neúspěšných žadatelů o mezinárodní ochranu po návratu do vlasti a po návratu po dlouhém pobytu v zahraničí,
- informace OAMP ze dne 1. 6. 2018 „Situace v zemi – Politická a bezpečnostní situace, vnitřně vysídlené osoby, návraty, současný vývoj“,
- informace OAMP ze dne 6. 3. 2018 „Bezpečnostní a politická situace v zemi“,
- informace Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky (UNHCR) ze dne 14. 11. 2016 „Stanovisko UNHCR k návratům do Iráku“,
- informace Human Rights Watch ze dne 18. 1. 2018,
- výroční zpráva Amnesty International 2018 ze dne 22. 2. 2018,
- zpráva Ministerstva zahraničních věcí Velké Británie ze dne 20. 7. 2017, o lidských právech a demokracii za rok 2016 – kapitola VI.: prioritní země z hlediska lidských práv – a
- zpráva Freedom House z ledna 2018 „Svoboda ve světě 2018 – ...“.

10. Stěžejní námitkou žalobce je, že v je bezpečnostní situace stále nepříznivá a proto nadále splňuje veškeré zákonné podmínky k prodloužení doplňkové ochrany. Krajský soud námitku posoudil jako nedůvodnou.

11. Právní úprava institutu doplňkové ochrany je obsažena v zákoně o azylu, konkrétně v ustanovení § 14a (udělení doplňkové ochrany) a § 53a odst. 4 zákona o azylu (prodloužení doplňkové ochrany). Podle § 14a zákona o azylu v rozhodném znění platí, že „[d]oplňková ochrana se udělí cizinci, který nesplňuje důvody pro udělení azylu, bude-li v řízení o udělení mezinárodní ochrany zjištěno, že v jeho případě jsou důvodné obavy, že pokud by byl cizinec vrácen do státu, jehož je státním občanem, nebo v případě, že je osobou bez státního občanství, do státu svého posledního trvalého bydliště, by mu hrozilo skutečné nebezpečí vážné újmy podle odstavce 2 a že nemůže nebo není ochoten z důvodu takového nebezpečí

využít ochrany státu, jehož je státním občanem, nebo svého posledního trvalého bydliště.“ Dle odst. 2 citovaného ustanovení se pak „[z]a vážnou újmu podle tohoto zákona považuje: a) uložení nebo vykonání trestu smrti, b) mučení nebo nelidské či ponižující zacházení nebo trestání žadatele o mezinárodní ochranu, c) vážné ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, nebo d) pokud by vycestování cizince bylo v rozporu s mezinárodními závazky České republiky.“

12. Podle § 53a odst. 4 věta třetí zákona o azylu platí, že osoba požívající doplňkové ochrany je oprávněna požádat o prodloužení doby, na kterou je doplňková ochrana udělena. Tuto žádost musí osoba požívající doplňkové ochrany podat nejpozději 30 dnů před uplynutím doby, na níž je jí doplňková ochrana udělena. Pokud podání žádosti o prodloužení doplňkové ochrany ve stanovené lhůtě zabrání důvody na vůli osoby požívající doplňkové ochrany nezávislé, je oprávněna tuto žádost podat do 3 pracovních dnů po odpadnutí těchto důvodů. Ministerstvo prodlouží dobu, po kterou je udělena doplňková ochrana, v případě, že osobě požívající doplňkové ochrany i nadále hrozí vážná újma (§ 14a) a nenastanou-li důvody pro její odejmutí (§ 17a). Doplňková ochrana se prodlouží nejméně o 2 roky; je-li důvodné nebezpečí, že by osoba požívající doplňkové ochrany mohla závažným způsobem narušit veřejný pořádek nebo ho již narušuje, prodlouží se doplňková ochrana o 1 rok. Při prodloužování doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny se postupuje obdobně.
13. K výkladu těchto ustanovení krajský soud poukazuje zejména na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu, podle níž (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 10. 2008, č. j. 5 Azs 50/2008-62, všechna zde citovaná rozhodnutí dostupná na www.nssoud.cz) je k udělení doplňkové ochrany třeba kumulativně splnit veškeré podmínky stanovené v ust. §14a zákona o azylu. Žadatel (1) nesmí splňovat podmínky pro udělení azylu, (2) musí se nacházet mimo zemi svého původu, (3) musí mít důvodné obavy, že mu hrozí skutečné nebezpečí (reálná hrozba) (4) vážné újmy, (5) nemůže využít nebo není ochoten využít ochrany v zemi původu a (6) nesmí se na něj vztahovat vylučující klauzule. Možnosti žadatele prokázat relevantní existenci důvodů pro udělení mezinárodní ochrany jsou nepochybně omezené. Nejvyšší správní soud např. v rozsudku z 16. 4. 2015, č. j. 5 Azs 157/2014-54, uvedl, že není povinností žadatele o azyl, aby své pronásledování prokazoval jinými důkazními prostředky než vlastní věrohodnou výpovědí. Je naopak povinností správního orgánu, aby v pochybnostech shromáždil všechny dostupné důkazy, které věrohodnost výpovědi žadatele vyvracejí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 12. 2005, č. j. 6 Azs 235/2004-57). Pokud ani po doplnění dokazování nebude možné tvrzení stěžovatele doložit nebo vyvrátit, žalovaný bude povinen z takového tvrzení vycházet (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2008, č. j. 5 Azs 66/2008-70, publ. pod č. 1749/2009 Sb. NSS).
14. K výkladu ustanovení § 53a odst. 4 zákona o azylu je třeba především poukázat na to, že jeho konstrukce je založena na klauzuli *rebus sic stantibus*, tj. zásadní či podstatné změně rozhodných okolností. Korespondující právní úpravu Společného evropského azylového systému (tzv. SEAS) představuje čl. 16 odst. 1 a 2 nové kvalifikační směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/95/EU (dále jen „kvalifikační směrnice“), podle něhož platí, že „*státní příslušník třetí země nebo osoba bez státní příslušnosti přestávají být osobou, která má nárok na doplňkovou ochranu, jestliže okolnosti, které vedly k přiznání statusu doplňkové ochrany, přestanou existovat nebo se změny do té míry, že ochrany již není třeba. Při uplatňování odstavce 1 přihlížejí členské státy k tomu, zda je změna okolností natolik významná a dlouhodobá, že osoba, která má nárok na doplňkovou ochranu, již není vystavena reálnému nebezpečí vážné újmy.*“ Předmětné ustanovení zákona o azylu je proto na místě eurokonformně interpretovat tak, že trvají-li důvody, pro něž byla doplňková

ochrana udělena, nebo nenastanou-li důvody uvedené v ustanovení § 17a téhož zákona, ministerstvo na žádost osoby požívající doplňkové ochrany podanou nejpozději 30 dnů před uplynutím doby, na niž byla udělena, doplňkovou ochranu i opakovaně prodlouží, vždy nejméně o 1 rok, a současně prodlouží dobu platnosti průkazu oprávnění k pobytu. Závěr o tom, že důvody vedoucí k přiznání doplňkové ochrany již netrvaly, musí být opřen o koherentní, přezkoumatelnou a logickou argumentaci založenou na srovnání se stavem, který byl hodnocen jako odůvodňující přiznání doplňkové ochrany. K tomu krajský soud poukazuje i na doktrinální názor uvedený v komentářové literatuře, podle něhož „*je presumováno udělení doplňkové ochrany do doby, než je prokázán opak. Trvání důvodů pro udělení doplňkové ochrany je prokazováno v řízení o prodloužení pobytového oprávnění. Zákon vymezuje důvody, které jsou v tomto řízení přezkoumávány, jako důvody, pro které byla doplňková ochrana udělena (ex lege je zjišťováno, zda stále trvají). Ministerstvo vnitra při přezkumu přihlíží ke konkrétním důvodům, které byly zjištěny v řízení původním. Je možné uvažovat situaci, kdy by se konkrétní důvody, které vedly k udělení doplňkové ochrany, změnily. Cizinec by se ale stále pohyboval v rámci stanoveném § 14a AZ, resp. 14b AZ, a vzhledem k formulaci výroku o udělení doplňkové ochrany (doplňková ochrana podle § 14a se uděluje) lze dovozovat, že i při změnách konkrétních okolnostech by bylo možné prodloužit oprávnění pobytu v řízení o prodloužení tohoto oprávnění (toto lze dovozovat i z níže citovaného rozsudku NSS ze dne 14. 8. 2009 sp. zn. 9 Azs 36/2009)*“ (viz k tomu Honusková, V. Komentář k zákonu o azylu, In. ASPI).

15. Otázkou tedy zůstává, jako v předchozím řízení o prodloužení doplňkové ochrany, zda v případě žalobce trvají důvody, pro něž mu byla doplňková ochrana udělena, konkrétně, že mu hrozí nebezpečí vážné újmy spočívající ve vážném ohrožení jeho života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v rámci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. Žalovaný dle žalobce vyvodil nesprávný závěr o neexistenci ozbrojeného konfliktu v.... a poukázal na to, že použité zprávy shodně uvádějí dopady ozbrojeného konfliktu, zejména mezi vládními jednotkami a Žalobce poukázal na zprávy o zemi původu (zprávu Ministerstva zahraničí USA z dubna 2018, zprávu ČTK z března 2018, zprávu Generálního tajemníka OSN ze dne 17. 4. 2018 k bezpečnostní situaci v Iráku a stanoviska UNHCR k návratům do ze dne 14. 11. 2016), ze kterých vyplývá, že buňky jsou ještě pořád na mnoha místech aktivní a nadále ohrožují civilní obyvatelstvo prováděním nerozlišujících teroristických útoků.
16. Krajský soud, stejně jako žalobce, poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 28/2008-68 ze dne 13. 3. 2009, obsahující rozsáhlý výklad k pojmu hrozby vážné újmy zakotvené v ust. § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, při němž je nutno aplikovat třístupňový test. Tento test spočívá v posouzení, zda se země původu žadatele o mezinárodní ochranu nachází v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu, zda je žadatel o mezinárodní ochranu civilistou a zda mu hrozí vážné a individuální ohrožení života nebo tělesné integrity z důvodu svévolného (nerozlišujícího) násilí. Pro existenci hrozby vážné újmy ve smyslu ust. § 14a odst. 2 písm. c) zákona o azylu, musí být naplněny všechny tyto tři základní podmínky.
17. Krajský soud vycházel z citovaných informací o zemi původu žalobce a dospěl ke stejnému závěru jako žalovaný, že se Irák nenachází v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
18. Součástí správního spisu je informace odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra ČR ze dne 1. 6. 2018 o politické a bezpečnostní situaci v, vnitřně vysídlených osobách, návratech a současném vývoji. V této zprávě se na č. l. 180, co do bezpečnostní situace

uvádí, že „po dobytí a řady dalších měst a menších obcí Irák na začátku prosince 2017 po třech a půl letech bojů ohlásil definitivní porážku Přestože v průběhu roku 2017 počet teroristických útoků klesl, si udržoval dostatečné pozice k tomu, aby provedl několik rozsáhlých bombových útoků v mimo hlavní zóny konfliktu“. Dále se v této zprávě na č. l. 181 k situaci v (odkud žalobce pochází) podává: „Bezpečnostní situace v se zlepšuje. Mnoho ulic bylo znovu otevřeno, přičemž mnohé z nich byly uzavřeny od invaze v roce 2003. Ve městě byl také zaznamenán pokles teroristických útoků. V klesl počet útoků z průměrných 11,6 útoků denně v lednu 2016 na 2,6 útoků denně v červnu 2017.(...) Bezpečnostní situace v zůstává obecně dobrá, přičemž stále existuje možnost nárůstu nestability kvůli neustálému přílivu IDPs a blízkosti méně stabilních oblastí jiných provincií“ Schopnost provádět teroristické útoky je tak po jeho porážce výrazně omezena, i když k nim dle zprávy sporadicky dochází. Po porážce se bezpečnostní podmínky v zemi zlepšily, aktuálně zůstávají etnické, náboženské, regionální a kmenové otázky. Vnitřně vysídlené osoby se vrací domů ve větším počtu, ale i v oblastech osvobozených od je nutná stabilizace a rozsáhlá rekonstrukce. bezpečnostní síly nadále zasahují proti zbytkům bojovníků v oblastech provincií Pozornost vlády se po porážce přesouvá k dalším otázkám, jako jsou lidská práva a humanitární situace a hrozby terorismu. V téže zprávě se mimo jiné konstatuje, že počty incidentů a jejich obětí v Iráku nadále klesají. V části pojednávající o úloze policie a bezpečnostního aparátu se uvádí, že v celé zemi působí řada místních bezpečnostních sil. Regulérní ozbrojené síly a vnitrostátní orgány činné v trestním řízení udržují pořádek v rámci celé země. včetně a vlastenecké unie udržují pořádek v Po celé zemi působí lidové mobilizační síly, státní vojenská organizace složená převážně z 60 skupin. V zemi neprobíhá občanská válka, ani konflikt s jinou zemí. vládě, jednotkám, protivládním polovojenským milicím a koaličním jednotkám vedeným ... se k prosinci 2017 podařilo dobýt zbývající území a populační centra, která byla pod kontrolou, včetně, Začátkem prosince 2017 pak byla po dobytí vládou vyhlášena definitivní porážka v zemi.

19. Se zřetelem k těmto informacím nemůže krajský soud souhlasit se žalobním tvrzením, že žalovaný svým rozhodnutím porušil ust. § 14a odst. 1 a 2 písm. c) zákona o azylu, neboť by mu v případě návratu do země původu hrozilo nebezpečí vážné újmy spočívající ve vážném ohrožení života civilisty nebo jeho lidské důstojnosti z důvodu svévolného násilí v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu.
20. Z uvedených zpráv o zemi původu tedy vyplývá, že se země původu žalobce nenachází v situaci mezinárodního nebo vnitřního ozbrojeného konfliktu. Zároveň z průběhu správního řízení ani z výpovědi žalobce je nepochybné, že se jedná o civilistu. Bezpečnostní situace v s ohledem na citované zprávy žalovaným není ideální, a to v důsledku donedávná proběhlého ozbrojeného konfliktu s Je nepochybné, že tento konflikt bude mít na zemi negativní dopady ještě řadu dalších let, ostatně jako každý ozbrojený konflikt. Dílčí zprávy o zemi původu žalobce dokládají teroristické útoky proti bezpečnostním složkám i civilnímu obyvatelstvu. Tyto projevy terorismu není však možné hodnotit jako svévolné – nerozlišující násilí představující pro žalobce vážné a individuální ohrožení jeho života nebo tělesné integrity v důsledku vnitřního ozbrojeného konfliktu v zemi původu. V případě žalobce tak nebyl naplněn ani jeden bod z třístupňového testu dle výše zmiňovaného rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 5 Azs 28/2008-68.
21. Za nedůvodné považuje krajský soud rovněž i žalobní tvrzení, že žalovaný v průběhu správního řízení porušil ust. § 3 a § 68 odst. 3 správního řádu. Dle názoru soudu si žalovaný opatřil dostatek informací, jednak s poskytnutím údajů k podané žádosti žalobce o mezinárodní ochranu a zejména podrobně provedenými pohovory k důvodům této žádosti.

Dále zajistil vyčerpávající informace o zemi původu žalobce a na veškerá skutková zjištění učinil příslušné právní závěry, které v odůvodnění svého rozhodnutí dostatečně rozvedl, včetně závěru o neexistenci ozbrojeného konfliktu v

22. Vzhledem k uvedenému soud konstatuje, že bylo prokázáno, že okolnosti, které vedly k udělení doplňkové ochrany, zanikly nebo se změnily do té míry, že jí již není zapotřebí. Dle krajského soudu žalovaný přihlédl ke všem zjištěným okolnostem, které jsou relevantní pro posouzení věci.
23. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud rozhodl o žalobě tak, že ji v plném rozsahu zamítl jako nedůvodnou podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s., jak je ve výroku I uvedeno. Výrok II o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl v řízení úspěšný, protože nemá právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému nevznikly náklady řízení nad rámec její běžné úřední činnosti, a proto mu krajský soud náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 4. dubna 2019

JUDr. Jana Kubenová, v. r.
samosoudkyně